

Zondag 9 mei, 6^e zondag van Pasen

Opdat uw vreugde volkomen moge worden Joh.15,11

Inleiding:

Lieve mensen, van harte welkom. Ik heb ooit een kaart gekregen met de spreuk: “Paradise is not a place, it’s a state of consciousness” : het paradijs is niet ergens te vinden, een plaats waar je naar toe kunt gaan, maar het is iets wat binnenin jezelf gezocht – en gevonden!- kan worden, in je bewustzijn. Hoe bewúst zijn we ons in ons dagelijks leven, van dat ‘paradijs’ dat er kennelijk al is, diep in ons zelf? Hoe is het gesteld met die staat-van-bewustzijn van ons, die nodig is om dat paradijs te kunnen ervaren? We gaan er straks meer over horen. Laten we nu even stil worden en ontvankelijk, en ons hart tot God onze Vader richten, en om Zijn ontferming vragen, opdat Zijn Liefdevolle werkzaamheid over ons moge komen

Eerste lezing: Handelingen 10, 25-26.34-35.44-48

Uit de Handelingen der Apostelen

Toen Petrus binnentrad, kwam Cornelius hem tegemoet, en eerde hem met een voetval. Maar Petrus deed hem opstaan, en zei: "Sta op, ik ben ook maar een mens." Petrus nam het woord, en sprak: "Nu besef ik pas goed dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat, uit welk volk ook, ieder die Hem vreest en het goede doet, Hem welgevallig is." Terwijl Petrus nog zo aan het spreken was, kwam de heilige Geest plotseling neer op allen die naar de toespraak luisterden. De gelovigen uit de be-snijdenis die met Petrus meegekomen waren, stonden verbaasd dat ook over de heidenen de gave van de heilige Geest was uitgestort; want zij hoorden hen talen spreken en God verheerlijken. Toen zei Petrus: "Kan iemand nog het water weigeren, zodat deze mensen niet gedoopt zouden worden die juist als wij de heilige Geest ontvangen hebben?" En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Daarop verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

Tweede Lezing: Johannes 1 4,7-10

Uit de eerste brief van de heilige apostel Johannes

Vrienden, laten wij elkander liefhebben want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft is een kind van God en kent God. De mens zonder liefde kent God niet want God is liefde. En de liefde die God is heeft zich onder ons geopenbaard doordat Hij zijn enige Zoon in de wereld gezonden heeft om ons het leven te brengen. Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om onze zonden uit te wissen door het offer van zijn leven.

Evangelielezing: Johannes 15, 9-17

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Zoals de Vader Mij heeft liefgehad, zo heb ook Ik u liefgehad. Blijft in mijn liefde. Als gij mijn geboden onderhoudt zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik, die de geboden van mijn Vader heb onderhouden in zijn liefde blijf. Dit zeg Ik u opdat mijn vreugde in u moge zijn en uw vreugde volkomen moge worden. Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt, zoals Ik u heb liefgehad. Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden als gij doet wat Ik u gebied. Ik noem u geen dienaars meer, want de dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar u heb Ik vrienden genoemd, want Ik heb u alles meegedeeld wat Ik van de Vader heb gehoord. Niet gij hebt Mij uitgekozen maar Ik u, en Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn. Dan zal de Vader u geven al wat gij Hem in mijn Naam vraagt. Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt."

Overweging:

Liefde en vreugde, dat zijn twee kernwoorden van dit evangelie: de liefdesrelatie van Jezus met Zijn Vader en de liefdesrelatie van Jezus met ons. In en door die liefdesrelatie zal onze vreugde volkomen worden... Waar ik toch ook meteen aan moest denken, en waar ik dan ook maar mee begin is een boek van de Vlaamse psychiater Dirk de Wachter: 'de kunst van het ongelukkig zijn'. Hij heeft het over de 'terreur van geluk': 'geluk' lijkt een plicht te zijn geworden, we steken elkaar de loef af en alles wordt opgeklopt op de sociale media. En wij allemaal zoals we hier zitten, weten immers dondersgoed, dat er ook veel verdriét

is in het leven. Naarmate we ouder worden hebben we ook al op vele manieren kennis gemaakt met dat verdriet, dat zich op allerlei manieren kan manifesteren in ons leven: onze ouderdom met al zijn gebreken, eenzaamheid, ziekte, de dood van een dierbare, verlies van een baan, een gebroken relatie.... De Wachter zet daarom naast al dat geluk waar we zo naar op jacht zijn, dat simpele zinnetje: "verdriet is normáál". Ook Paulus schrijft daar uitvoerig over in zijn brieven, over alle ellende die hem is overkomen. En dat is waarlijk niet gering, u zou het eens moeten nalezen: "vervolging, steniging, gevangen gezeten, schipbreuk geleden, doodsgerevaren zonder tal, zwoegen en tobben, slapeloze nachten, honger en dorst"... Dit alles als achtergrond voor het evangelie van vandaag. Achtergrond voor die twee kernwoorden 'liefde' en 'vreugde'.

Verstáán we deze woorden van liefde en vreugde wel echt zoals ze bedoeld zijn, als Jezus ze tegen ons zegt? Liefde....dat is immers zó gemakkelijk mis te verstaan. Wat is nou toch 'liefde'? Is liefde de 'verliefdheid', de sexuele aantrekkingskracht waarmee waarschijnlijk iedere relatie begint? De meesten van ons leven al zoveel langer dan dat 'verliefdheid' duurt...dáár zien we de betrekkelijkheid wel van in, vermoed ik. Versta me goed: er is helemaal niets mis met verliefdheid, het is een heerlijke periode, als het je overkomt krijg je vleugels..... Maar is dát wat Jezus ons vandaag aanzegt als Hij zegt "blijf in Mijn liefde"?

En dan vreugde. Is vreugde iets anders dan dat terreur- geluk waar de Wachter het over heeft, en dat zo bovenaan ons verlanglijstje lijkt te staan tegenwoordig? Waar de commercie en de reclame zo gretig op inspelen? Kunnen we 'geluk' ook anders verstaan? In het woord ge'luk' zit immers het woord 'lukken'. God heeft ons geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis. En als wij als mens 'lukken' = als wij in ons leven steeds meer toegroeien naar hoe wij geschapen zijn = hoe wij bedoeld zijn te worden, dan is het ons ge'lukt'...wát een geluk! En dát geluk komt denk ik wèl in de buurt van de 'vreugde' waar Jezus het over heeft in dit evangelie.

Maar: "dan is het ons gelukt" – dat kan ons wel op het verkeerde been zetten. Jezus zegt ons immers niet, dat wij allerlei krachtpatserij moeten uithalen om te 'lukken' als mens. Hij zegt ons simpelweg: "Blijf in Mijn liefde". Dat betekent, dat ons 'geluk', onze vreugde direct in verband staat met onze verbondenheid met Hèm.

Ik denk, dat het woord 'liefde' geen vaststaand begrip is, dat het een 'oneindigende' betekenis heeft. Dwz dat liefde zich ontwikkelt, dat we in ons leven steeds meer kunnen gaan ont-dekken wat liefde ècht is, dat we steeds dieper ons besef van wat liefde is - net als bij een ui- laag voor laag leren afpellen om zo tot de kern van zijn betekenis te komen. En die kern is dat wij door alles heen, in alle verdriet dat zo 'normaal' is in ons leven, ons verbonden mogen weten met Hèm. En dat geeft de vreugde, maar ook de dankbaarheid die in ons tot leven komt, áls we tot die diepste betekenis van wat liefde is leren komen = als we ons zo diep verbonden mogen voelen met Hèm, en in Hem met de Vader, in álles wat ons overkomt. Bovenkant formulier

Onderkant formulier

“Onrustig is ons hart tot het rust in U “, ik kan niet laten die spreuk van Augustinus steeds maar weer te herhalen. Die geeft immers aan waar ons diepste verlangen op gericht is? Augustinus heeft dat zelf zo prachtig verwoord in zijn lofzang: “veel te laat heb ik jou liefgekregen, ik zocht jou buiten, maar jij was binnen”....

Als het ons ge-lukt dat diepste verlangen te vervullen, dan zal ook onze vreugde volkomen worden. Dán zijn wij immers in de diepste betekenis van het woord 'liefde' terecht gekomen, in *Zijn* Liefde. En dat horen we Paulus óók zeggen, als hij in zijn brief aan de Filippenzen zegt: Verheugt u in de Heer te allen tijd”. Ook hñ ziet 'vreugde' niet losstaand van de Heer, en geeft aan, dat wij onze vreugde *in de Heer* moeten zoeken! Lieve mensen, in deze tijd, waarin ons zoveel vals geluk wordt voorgespiegeld, laten we er ons toch niet on-geluk-kig door laten maken, laten we op zoek gaan naar de èchte liefde, die ons de èchte vreugde zal brengen. Laten we ons diepste verlangen serieus nemen.. opdat wij steeds een beetje meer 'Paas'mensen mogen worden, mensen die *in* al het verdriet dat zo bij ons leven hoort, toch tot de vreugde leren komen die Jezus ons vandaag belooft, 'Paas'mensen die het paradijs dat Jezus ons belooft diep van binnen al een beetje kunnen ervaren.... Amen. Dat het zo moge zijn.

Slotgedicht:

Veel te laat heb ik jou liefgekregen,

schoonheid, wat ben je oud, wat ben je nieuw.

Veel te laat heb ik jou liefgekregen.....

Binnenin mij was je, ik was buiten,
en ik zocht jou als een ziende blinde
buiten mij.

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben jij heengebroken.

Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.

Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou.

Mij, lichtgeraakte, heb jij doen ontbranden.

En nu brand ik, lichterlaaie,
naar jou toe,
om vrede

Huub Oosterhuis, naar Augustinus (Belijdenissen).